

salgsstederne — kun, naar der er noget at holde for, hvilket vises ved Signaler, men er der ikke noget, saa holde de ikke der. Det kan altsaa ikke paa nogen Maade komme i Kollision med den internationale Trafik; og selv om der saa kan nævnes os et meget lavt Gennemsnitstal af Afstanden mellem Stationer og Holdepladser her i Danmark, saa forbløffer det mig ikke i fjerneste Maade, thi Gennemsnitstal kunne ligesom Statistikken paa sine Omraader være fuldstændig misvisende. Naar man paa de vedkommende Steder vil opfylde de Betingelser, som Ministeriet i Almindelighed plejer at stille, nemlig at levere Jord, og saa opfylder den ny Betingelse, som Ministeriet nu begynder at stille, belært af tidligere Tidens Erfaring, nemlig paatage sig at paae Vejene ved vedkommende Holdeplads — hvilket ellers kan blive til stor Udgift for Staten — naar ellers Betingelserne ere nogenlunde rimelige, saa mener jeg, at da vi som sagt ikke ere til for Jærnbanernes Skyld, men Jærnbanerne ere til for vor Skyld, er det ganske naturligt og berettiget, at vi saa Holdepladser og Billetsalgssteder oprettede og derigennem tilføre Banerne mere at bestille, selv om det ikke just vil give saa aldeles øjeblikkelig Fordel i Forhold til den Udgift, der kan være derved. Det er jo ikke direkte, at Jærnbanerne forrente sig, det er navnlig indirekte, at vi have mangfoldige Procent af vore Jærnbaner. Jeg tillader mig derfor at anbefale den højt-ærede Minister at gaa ind paa at saa oprettet en Holdeplads ved Herfølge. Naar der er sat 10,000 Kr., saa maa den højt-ærede Minister ikke kritisere det Tal i den Forstand. Jeg tør ikke sige, om det er for meget eller for lidt, det er mere symbolisk, at det staar der. Jeg tror, der blev oprettet en Holdeplads mellem Ringsted og Sorø, som kostede 16,000 Kr., og det kan jo være, at denne Holdeplads vil koste 16,000 Kr., men maaske vil den kun koste 10,000 Kr., det ved jeg ikke, der er kun angivet fra min Side, at vi ønske en Holdeplads oprettet ved Herfølge, og da de derneede ere villige til at give Jorden og vedligeholde Vejene, og da der allerede er Skiftestor, saa antog jeg, det var et af de Steder, hvor den højt-ærede Minister var villig til at gøre noget.

Endnu skal jeg kun omtale en eneste Ting, og det var det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) kom ind paa, nemlig angaaende Forsikringsvæsenet, om Staten skulde forsikre eller ikke forsikre. Det lod jo til paa den ærede Taler efter hans Udtalelser, at han stod paa det Standpunkt, at det

ville være ufornuftigt, upraktisk og uøkonomisk af Staten ikke at forsikre sine Bygninger. Vi have haft denne Sag oppe i Finansudvalget, og saa vidt jeg husker ret, viste det sig, at der alene under den Ministers Budget, vi nu forhandle, Ministeren for offentlige Arbejder, er forsikret for henimod 50 Millioner. Nu kunne vi sige os selv, at naar alene dette Ministerium har forsikret for henimod 50 Mill. Kr., bliver det en ganske net Sum om Aaret, vi svare til de vedkommende Brandkasser, og derom vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg slutter mig fuldstændig til de Antydninger, der kom fra den ærede Ordfører. De Antydninger, den ærede Ordfører fremkom med, forekom mig, absolut gif i den Retning, og ikke mindst siger jeg det, naar vi ere bleyne belærte om, hvordan de ærede Brandkasser optræde med deres Forlangender og drive de vedkommende Ministerier til, at de skulle komme med Forslag snart hist snart her paa Finansloven om, at vi med store Befølgninger — vi komme jo til en Post senere paa 22,000 Kr. alene til Udsæd Klædefabrik — skulle gøre baade dit og dat, ellers ville de overhovedet ikke optage de vedkommende Bygninger. Det forekommer mig, at der er den største Grund til at tage under Overvejelse, om vi ikke kunde spare en hel Del af disse Penge. Er det f. Eks. ikke en uøkonomisk Anvendelse af Statens Penge, at vi blive ved at asurere alle de Bygninger, som vi have langs Banerne paa Landet, som ere saa stærkt og solidt byggede, allesammen tækkede med brandfrit Tag, i Almindelighed med Skifertag, og i Almindelighed ligge langt fra alle andre Bygningers Nærhed, i alt Fald de fleste af dem? Er det ikke uøkonomisk, at vi blive ved at asurere den Masse af Bygninger, som omfatter mange Tusinde. — Jeg tror ikke, at der var noget at røstere ved, at Staten selv overtog Risikoen for disse Bygninger. Det kan gerne være, at der saa kunde blive enkelte Bygninger at asurere, men vi se jo, naar vi undersøge denne Sag lidt, at naar vi skulle til at have de Bygninger asurerede, det koste os noget større at opføre igen, kunne vi ikke saa dem asurerede undtagen paa den Maade, at vedkommende Selskaber, der antage dem, lade dem reassurere i Udlandet. De ville ikke en Gang overtage Risikoen, men de komme saa til os og forlange Bygningsforandringer til Tusinder af Kroner, hvilket de blive kommanderede til af udenlandske Selskaber, for at de kunne saa dem reassurere hos disse. Det forekommer mig, at vi da hellere skulde gaa lige til Kilden. Hvor-